

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/19-01/482

URBROJ: 513-04-21-3

Zagreb, 30. srpnja 2021.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, povodom žalbe **PERTOP d.o.o. iz Soljani, Braće Radića 44, OIB: 06679126324**, zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Hrvoju Miličeviću iz Županje, Veliki kraj 51, protiv rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Vukovar, KLASA: UP/I-471-02/19-01/125, URBROJ: 513-07-16-19-01 od 14.08.2019. godine, u predmetu poreznog nadzora kod poreznog obveznika, temeljem odredbi članka 183. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija (Narodne novine broj 97/20), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim je rješenjem, pod točkom I.1., žalitelju utvrđena obveza manje obračunatog poreza na dodanu vrijednost za razdoblje 01.01.2017. do 31.12.2017. godine, sve u iznosima specificiranim u izreci rješenja pod točkom I.1.1. do I.1.4.

Pod točkama II.-V. nalaže se uplaćivanje utvrđenih obveza i provedba odgovarajućih knjiženja u poslovnim knjigama, uz nalog za izvršenje rješenja u roku 8 dana od dana njegove konačnosti, a pod prijetnjom ovrhom.

Protiv tog rješenja žalitelj je uložio pravodobnu i dopuštenu žalbu, zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Hrvoju Miličeviću iz Županje, Veliki kraj 51, gdje osporava utvrđene porezne obveze u cijelosti, a zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene propisa.

Navodi da porezno tijelo tvrdi da ne može sa sigurnošću utvrditi porijeklo žira isporučenog Hrvatskim šumama, a potom navodi da proizlazi da je žalitelj samostalno organizirao sakupljanje žira, a također se navodi da je žalitelj dostavio ulazne račune od društava CERASUS LAUREA d.o.o. i DRVOMERCANT d.o.o. ali da dostavljena dokumentacija o nabavi žira ne odražava sa sigurnošću stvarno nastali poslovni događaj.

Stoga žalitelj smatra da je porezno tijelo pogrešno utvrdilo činjenično stanje te stoga i pogrešno primijenilo materijalni propis, jer predloženi ulazni računi na kojima su vođene poslovne knjige ispunjavaju sve uvjete da se na temelju istih prizna pravo na odbitak pretporeza, odnosno iz njih se može isčitati apsolutno sve što je potrebno za vjerodostojnost računa.

Riječ je o nabavi i evidentiranju robe u tranzitu, što je dogovoreno s dobavljačima te na žalitelju nije da preispituje na koji način je sakupljen žir, odnosno obveza žalitelja je da provjeri da li je dobavljač u sustavu poreza na dodanu vrijednost, a što je učinjeno.

Dalji dokaz o stvarnom poslovnom događaju je ugovor između društava i predaja žira Hrvatskim šumama, te skladišne primke koje dokazuju isporuku, a nastala razlika u isporuci žira je posljedica odbijanja preuzimanja nedovoljno kvalitetnog žira, o čemu predlaže saslušanje svjedoka Krunoslav Glova, Pero Topić i Mijo Akalović.

Također smatra da ako porezno tijelo ne priznaje pravo na odbitak pretporeza u iznosu od 557.689,75 kn onda ne može niti zaračunati dodatni porez na dodanu vrijednost na iznos od 197.089,60 kn, odnosno da porezno tijelo dvostruko tereti žalitelja. Ukazuje da je pobijeno rješenje nejasno i proturječno.

Predlaže poništenje rješenja.

Žalba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar, kod poreznog obveznika PERTOP d.o.o. iz Soljani, Braće Radića 44, OIB: 06679126324, izvršilo porezni nadzor ispravnosti obračuna i plaćanja poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2017. do 31.12.2017. godine.

O nalazu nadzora sačinjen je dana 14.06.2019. godine Zapisnik KLASA: 471-02/19-01/135, URBROJ: 513-07-16/19-08, gdje je žalitelj uložio prigovor koji nije uvažen, te je doneseno predmetno Porezno rješenje KLASA: UP/I-471-02/19-01/125, URBROJ: 513-07-16-19-01 od 14.08.2019. godine, a na koje je žalitelj izjavio žalbu.

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta, proizlazi da je nadzorom utvrđeno kako porezni obveznik, PERTOP d.o.o. iz Soljani, Braće Radića 44, OIB: 06679126324, nije obračunao i uplatio porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2017. do 31.12.2017. godine u iznosu od 756.341,59 kn s kamatama u iznosu od 79.710,82 kn.

Prema članku 85. stavku 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/13, 148/13, 143/14, 115/16; Rješenje USRH 99/13, 153/13) porezni obveznik mora za obračunsko razdoblje utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjsko tijelo provelo nadzor poreza na dodanu vrijednost, gdje je izvršilo uvid u poslovnu dokumentaciju i evidencije, te utvrdilo da je porezni obveznik u knjizi IRA-e evidentirao promete kafića, te je usporedbom podataka Porezne uprave utvrđeno da je porezni obveznik iskazao manju osnovicu za obračun poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 4.479,46 kn te je sukladno članku 33. Zakona o porezu na dodanu vrijednost utvrđena obveza poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 1.119,87 kn.

Daljim nadzorom izlaznih računa porezno tijelo je utvrdilo da je porezni obveznik umanjio obvezu poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 442,37 kn po evidentiranju storno računa navedenih u tablici na stranici 8. prvostupanjskog rješenja, koje evidentiranje nije bilo provedeno prema članku 33. stavku 7. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, te je utvrđena dalja obveza u iznosu od 442,37 kn.

Daljim nadzorom utvrđeno je da je porezni obveznik izdavao računa za uslugu sakupljanja žira tijekom 2017. godine, a što je iskazano u tablicama na stranicama 8., 9., 10. i 11. prvostupanjskog rješenja, a što je u bruto bilanci iskazano kao tranzit, na računu Glavne knjige broj 667000, a u iznosu od 2.271.979,00 kn.

Međutim prema izlaznim računima proizlazi da je vrijednost prodane robe od 1.991.560,00 kn, odnosno postoji razlika u odnosu na evidentirani tranzit robe, a što je objašnjeno po poreznom obvezniku da je riječ o nekvalitetnoj robi koja je istrunula, ali za što nije predložen zapisnik Porezne uprave ili druga dokumentacija.

Stoga porezno tijelo na manjak utvrđuje obvezu poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 197.089,60 kn.

Nadalje, porezni obveznik u odnosu na izlazne račune broj 41/2/1 od 15.11.2017. i 49/2/1 od 16.1.2017. godine utvrđuje da obveze poreza na dodanu vrijednost nisu pravovremeno iskazane te je obračunata kamata u iznosu od 454,13 kn.

Daljim nadzorom je utvrđeno da je porezni obveznik nabavljao žir od dobavljača CERASUS LAUREA j.d.o.o. iz Brezovice i DRVOMERCANT d.o.o. iz Medinci, a u količini od 372.126 kg i iznosu od 2.788.488,75 kn, a po kojim ulaznim računima je priznao pretporez u iznosu od 557.689,75 kn.

Pregledom dostavljene dokumentacije za nabavu žira od dobavljača CERASUS LAUREA j.d.o.o. iz Brezovice i DRVOMERCANT d.o.o. iz Medinci proizlazi da su predloženi ulazni računi,

ali nisu predloženi drugi popratni dokumenti iz kojih bi se nedvojbeno utvrdilo da je poslovni događaj stvarno nastao.

Daljim nadzorom kod dobavljača utvrđeno je da ne posjeduju valjanu dokumentaciju o nabavi i isporuci dobara te su također utvrđene činjenice koje potvrđuju da dobavljač ima karakteristike nestajućeg trgovca. Stoga je u smislu članka 57. stavka 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost osporeno pravo na odbitak pretporeza u iznosu od 557.689,78 kn.

Slijedom navedenoga utvrđene su predmetne porezne obveze.

Vezano uz žalbene navode žalitelja, isti su neosnovani te nemaju utjecaj na utvrđeno činjenično stanje.

Žalitelj prvenstveno ističe navod da je predložio vjerodostojnu poslovnu dokumentaciju o nastavku poslovnog događaja, kao i da je riječ o otpisu nekvalitetnog žira od strane Hrvatskih šuma.

Prije svega, potrebno je ukazati na neke relevantne odredbe Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 115/16, 106/18, dalje u tekstu: OPZ, koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja postupka nadzora), koji zakonski propis uređuje porezni odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima na općenitoj razini, ukoliko posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza i drugim javnim davanjima nije uređeno drukčije i predstavlja zajedničku osnovu poreznog sustava, a koje odredbe valja primijeniti i u konkretnom porezno-pravnom odnosu.

Člankom 92. stavak 2. točka 2. i 3. OPZ-a propisano je da će porezno tijelo procijeniti poreznu osnovicu ako porezni obveznik ne izdaje račune ili ne vodi poslovne knjige točno, uredno i pravodobno, te ako porezni obveznik podatke za oporezivanje ne može dokazati vjerodostojnom dokumentacijom.

Oporezivanje i plaćanje poreza na dodanu vrijednost regulirano je Zakonom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 73/13, 148/13, 143/14, 115/16, Rješenje USRH 99/13, 153/13, u daljnjem tekstu: Zakon), a podzakonski Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost.

U pogledu primjene mjerodavnog materijalnog prava, u postupku oporezivanja primjenjuju se porezni propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje (članak 5. OPZ-a).

Prema odredbi članka 88. OPZ-a u poreznom postupku porezno tijelo snosi teret dokaza za činjenice koje utemeljuju porez (točka 1.), a porezni obveznik za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez (točka 2.).

Člankom 57. stavak 1. Zakona propisano je da pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti. Stavkom 2. propisano je da porezni obveznik može odbiti pretporez u skladu s odredbama članaka 58., 59., 60., 61. i 62. ovoga Zakona.

Člankom 60. Zakona propisano je da porezni obveznik može odbiti pretporez za isporuku dobara ili usluga, ako su ispunjeni propisani uvjeti. Mjerodavnim propisima jasno su definirani uvjeti pod kojima poduzetnici imaju pravo na odbitak pretporeza, a što proizlazi iz odredbe članka 60. Zakona.

Prema tome, za odbitak pretporeza moraju biti kumulativno ispunjeni svi propisani uvjeti i pretporez se ne može odbiti ukoliko ma koji od navedenih uvjeta nije ispunjen.

Žalitelj za svoje tvrdnje nema podlogu u vjerodostojnoj dokumentaciji i dokazima o poslovnim transakcijama, a što je sve vrlo opširno izneseno i obrazloženo u prvostupanjskom rješenju kako je već gore navedeno.

Ovo tijelo je u potpunosti slaže sa zaključcima prvostupanjskog tijela te iz cjelokupno utvrđenog i vrlo detaljnog opisanog činjeničnog stanja proizlazi da iz postupanja odgovorne osobe žalitelja, poslovnih i drugih odnosa sa nekima od odgovornih osoba prijevanih društava, koje nemaju dugu povijest poslovanja niti imovine i sve ostalo što je utvrđeno, proizlazi da je žalitelj znao i trebao znati s kakvim društvima posluje.

Rješenje je obrazloženo sukladno članku 98. OPZ-a, a izreka rješenja je sukladna članku 98. stavak 4. OPZ-a.

Dakle, netočna je tvrdnja da obrazloženje rješenja ne sadrži činjenice i razloge na kojima se temelji utvrđenje prvostupanjskog tijela, odnosno na kojima se temelji porezna obveza budući su utvrđene činjenice navedene po točkama u obrazloženju prvostupanjskog rješenja.

Isto tako prvostupanjsko tijelo je kroz obrazloženje odgovorilo na navode iz prigovora na Zapisnik o poreznom nadzoru te navelo razloge neusvajanja prigovora kako je to propisano člankom 126. stavak 5. OPZ-a.

Osim toga, odredbe članka 6. stavka 1. i 2. OPZ-a utemeljuju načela zakonitosti i načelo materijalne istine u poreznom postupku. Ostvarivanje načela zakonitosti u poreznom postupku znači da je tijelo koje rješava određenu poreznu-upravnu stvar dužno u svemu se pridržavati materijalnih propisa koje primjenjuje u rješavanju upravne stvari te propisa kojima je reguliran postupak rješavanja određene upravne-porezne stvari.

To se odnosi kako na sve radnje tako i na cjelokupan rad tijela na rješavanju upravne-porezne stvari.

Načelo materijalne istine logičan je slijed zakonite provedbe poreznog postupka i obvezuje porezno tijelo da utvrdi sve činjenice bitne za donošenje odluke, dakle i one koje idu u prilog poreznom obvezniku, što međutim ne isključuje primjenu pravila o teretu dokazivanja ustanovljenog odredbom članka 88. OPZ-a.

Stoga proizlazi da je prvostupanjsko tijelo jasno utvrdilo da dobavljači žalitelja, CERASUS LAUREA j.d.o.o. iz Brezovice i DRVOMERCANT d.o.o. iz Medinci, od poslovne dokumentacije imaju samo izdane račune, ali nema druge uobičajene dokumentacije koje bi upućivale da je sporna isporuka žira izvršena od takvih poimeničnih dobavljača.

Naime, nedostaje dodatna dokumentacija u vidu prijevozne dokumentacije, otpremnica, izdatnica i primki, a koja dokumentacija bi upućivala da je isporuka izvršena od dobavljača koji su navedeni na računima.

Također, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo dalje činjenice da je riječ o dobavljaču koji ima obilježja nestajućeg trgovca, te sudjeluje u prijevarnim radnjama.

Imajući na umu citirane odredbe OPZ-a, proizlazi daje na poreznom tijelu bio teret dokaza činjenica koje predstavljaju pretpostavku za postupanje u smislu odredbi Zakona o porezu na dodanu vrijednost, Zakona o porezu na dobit, Zakona o obveznim doprinosima i Zakona o porezu na dohodak kako je sve obrazloženo, uz navođenje razloga, u obrazloženju prvostupanjskog rješenja.

Nadalje, potrebno je ukazati na odredbu članka 88. OPZ-a kojom je propisano da u poreznom postupku teret dokaza za činjenice koje utemeljuju porez snosi porezno tijelo, dok teret dokaza činjenica koje umanjuju ili ukidaju porez snosi porezni obveznik.

Ovdje također valja ukazati i na odredbe članka 68. i 71. OPZ-a, prema kojima je porezni obveznik dužan prijaviti sve činjenice bitne za utvrđivanje njegove porezne obveze (članak 68. stavak 1. OPZ-a), tijekom poreznog postupka sudjelovati u utvrđivanju činjeničnog stanja u odnosu na njegovu oporezivu djelatnost i imovinu, pružanjem potrebnih dokaza, uz korištenje svih pravnih i stvarnih mogućnosti koje mu stoje na raspolaganju i razrješavanju svih nejasnih pitanja (članak 71. OPZ-a).

Porezno tijelo koristi sva dokazna sredstva potrebna za utvrđivanje činjenica bitnih za utvrđivanje činjenica bitnih za oporezivanje, a kod koga će provesti porezni nadzor ili vezani porezni nadzor odlučuje porezno tijelo.

Slijedom svega navedenoga, a utvrđenoga u poreznom nadzoru te opširno i detaljno opisanog činjeničnog stanja jasno proizlazi daje činjenično stanje točno i potpuno utvrđeno.

Nadalje, žalitelj navodi da određena količina žira nije prihvaćena zbog slabe kvalitete od strane Hrvatskih šuma.

U ovom dijelu treba ukazati na odredbe članka 26. stavka 4. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 79/13 do 128/17) koji izrijeком navodi da se manjak dobara zbog neodgovarajuće kvalitete može porezno priznati ako je pri utvrđivanju činjeničnog stanja bio prisutan ovlašteni službenik Porezne uprave ili ako postoji dokumentacija nadležnih tijela ili pravnih osoba o količini ili vrsti dobara koja su dana na zbrinjavanje ili uništenje.

Odnosno ovdje je odlučno da li je utvrđenju činjeničnog stanja bio nazočan ovlašteni službenik Porezne uprave ili nije bio. Kako iz predloženog po žalitelju proizlazi da ovlašteni službenik Porezne uprave nije bio nazočan, u smislu citiranog propisa nije moguće utvrditi da je riječ o porezno priznatom slučaju.

Iskazani žalbeni navodi nisu osnovani. Uvidom u spis predmeta razvidno je da je prvostupanjsko tijelo podrobno i detaljno opisalo razloge koji upućuju na utvrđenja obveze poreza na dodanu vrijednost, gdje je opisalo zatečenu poslovnu dokumentaciju, tijekom poslovnih događaja, spornost događanja kao i razloge koji su doveli do utvrđenja obveza.

U predmetnoj žalbi, žalitelj ponavlja istaknute navode iz prigovora na zapisnik, te se u tom smislu ovo tijelo poziva na iscrpno očitovanje prvostupanjskog tijela dano u obrazloženju pobijanog rješenja, sukladno odredbi članka 120. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09), koje iz razloga ekonomičnosti neće ponavljati.

Kako je prvostupanjsko tijelo pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrdilo činjenično stanje te pravilno primijenilo materijalne propise, dok žalitelj ničim ne dokazuje suprotno u smislu odredbi članka 88.

Općeg poreznog zakona, ovo tijelo ne nalazi da bi pobijanim rješenjem bio povrijeđen zakon na štetu žalitelja.

Na temelju svega iznijetoga i propisa članka 116. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, u vezi s člankom 4. Općeg poreznog zakona, riješeno je kao u izreci.

Upravna pristojba po tarifnom broju 3. Tarife upravnih pristojbi uz Zakon o upravnim pristojbama naplaćena je i poništena.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Osijeku, Trg Ante Starčevića 7/II, Osijek, u roku 30 dana od dana prijema rješenja.

**NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA**

Nikola Biloglav, dipl.iur.

Dostaviti:

1. Ministarstvo financija - Porezna uprava – Područni ured Vukovar, uz povrat spisa i dva primjerka rješenja s tim da označeni primjerak uruči stečajnom upravitelju Mladen Beljo, A.Mihanovića 1, Vinkovci
2. Pismohrana, ovdje